

Arrest

nr. 347 002 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Palestijn, soennitisch moslim en etnisch Arabier te zijn. U bent geboren op (...) te Khan Younis (Gaza). U verklaart geen levenspartner en geen kinderen te hebben.

U verliet uw land op 14 augustus 2023 om op 31 augustus 2023 in Griekenland aan te komen. U vroeg er internationale bescherming aan op het eiland Kos waarna u in een georganiseerde opvang die u "Kamp Kos" noemt werd geplaatst. U verbleef er ruim twee maanden. De omstandigheden waren er niet goed. Toen u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een positieve beslissing ontving moest u de opvang verlaten. U verbleef en sliep ongeveer drie dagen op straat tot een vriend u wat geld gaf om naar Athene te gaan. Daar leefde u aanvankelijk ook vier dagen op straat tot u wat vrienden ontmoette die ermee instemden uw huur te betalen tot u werk vond. Jullie deelden een huurwoning met ongeveer 15 personen. U verbleef er ongeveer een maand, in die periode werkte u vier dagen in de bouwsector. Na die periode van ongeveer een maand ging u vier dagen werken als olijvenplukker in een andere regio. Daar sliep u in een slechte accommodatie. U keerde terug naar Athene, verbleef één dag op straat en kon dan terecht in een ander

gedeeld huurhuis. Daar bleef u zo'n drie maanden. U werkte een volledige maand in de bouwsector maar werd niet betaald, de politie deed niets met uw klacht daaromtrent. U hebt ook een maand als schilder gewerkt. Uw laatste maand in Griekenland verbleef u in nog een ander gedeeld huurhuis waar ook een vriend van u verbleef.

Geen enkele van uw jobs en huurverblijven waren officieel. Een officiële job vinden was moeilijk zonder kennis van het Grieks. U ging naar een interimkantoor en solliciteerde voor één job maar kreeg nooit antwoord. U probeerde zich in een taalschool te laten registreren maar dat lukte niet. Eens ging u naar het ziekenhuis voor een dermatologisch probleem en om een oplossing te vinden voor uw aan druk te wijten psychologische problemen. U werd er echter niet geholpen omdat u geen Grieks sprak.

Op 4 februari 2025 verliet u Griekenland. U verklaart dat u er niet terug naartoe kunt omdat daar een gebrek aan accommodatie en werkgelegenheid is. U werd er meermaals opgelicht en er is geen stabiliteit. U probeerde er tevergeefs werk te vinden en zich te vestigen. U werd ook bestolen en één keer op straat achternagezeten. Er is geen veiligheid in Griekenland.

Na uw vertrek verbleef u een tijdje in Duitsland waar u ook internationale bescherming verzocht. Dit verzoek werd geweigerd. U kwam op 21 november 2024 in België aan en diende hier dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van verschillende documenten neer. Uw Palestijns paspoort en uw Palestijnse identiteitskaart; uw geboorteakte; uw CV; uw UNRWA-registratiebewijs; en foto's van uw Grieks paspoort en Griekse identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Record; Eurodac Search Result; Information Request Reply; en de Griekse identiteitsdocumenten die u neerlegt), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u bevestigd (Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p. 10, vraag 23 & CGVS, p. 4, punt 28).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale

bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – de leefomstandigheden in het opvangcentrum te Kos waren niet goed (CGVS, p. 5, punt 38-47) - moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u, bijvoorbeeld wat betreft werkgelegenheid, toegang tot gezondheidszorg en integratie, hiertoe eerder beperkte (CGVS, p. 9, punt 91-100) stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Het CGVS stelt uiteindelijk vast dat u in Griekenland: opgevangen werd gedurende uw asielprocedure (CGVS, p. 5, punt 38-41); in drie verschillende woningen als medehuurder hebt gewoond (CGVS, p. 7, punt 73), vier jobs hebt gehad (CGVS, p. 7, punt 72); op vrienden kon rekenen, onder andere om geld te lenen (CGVS, p. 5, punt 48; p. 6, punt 51; p. 7, punt 63; p. 10, punt 107); in een interimkantoor terecht kon en voor een job kon solliciteren (CGVS, p. 9, punt 99-100); iemand kende die u de taal leerde (CGVS, p. 9, punt 92). Het CGVS kan uit bovenstaande verklaringen geenszins afleiden dat u in Griekenland terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de psychologische moeilijkheden die u in Griekenland zou hebben gehad (CGVS, p. 9, punt 94 en 96), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). U verklaart dat uw psychologische problemen te wijten waren aan de omstandigheden van uw familieleden in Gaza. Hun huis werd in die periode vernield en u kon hen twee maanden niet contacteren. Bovendien was u toen net opgelicht door een werkgever die u na een maand werken niet betaald had (CGVS, p. 9, punt 98). Door al die gebeurtenissen kwam u onder grote druk te staan (CGVS, p. 9, punt 94, 96 en 98). Het betreft specifieke gebeurtenissen die zich allemaal samen in een welbepaalde periode hebben afgespeeld en u een gevoel van druk bezorgden. Intussen verklaart u wel contact te hebben met uw familie (CGVS, p. 4, punt 27) en – hoewel u ook hier wacht op een afspraak bij een psycholoog – verklaart u het momenteel goed te stellen (CGVS, p. 9, punt 97). U legt bovendien geen attesten neer die (ernstige) psychologische problemen staven. Het CGVS kan aldus niet concluderen dat uw aangehaalde kwetsbaarheid een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen die u in de onmogelijkheid stelt in Griekenland een leven uit te bouwen.

Waar u stelde dat u in Griekenland naar het ziekenhuis ging voor een dermatologisch probleem en om een oplossing te vinden voor uw aan druk te wijten psychologische problemen, maar niet geholpen werd omdat u geen Grieks sprak (CGVS, p. 9, punt 94 en 96), wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u (zie ook lager).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U beschikte in Griekenland over een ADET, AFM en AMKA die u toegang gaven tot de nodige diensten, inclusief (psycho-) medische zorg (DVZ, Bijkomende vragen m-status Griekenland & CGVS, p. 9, punt 90). U beweerde bepaalde Griekse documenten vernietigd te hebben bij aankomst in België (CGVS, p. 11, punt 118 & DVZ, verklaring DVZ, p. 10, vraag 23).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier (blauwe map, Information Request Reply) duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden

geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus aldus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Gezien uw verblijfsvergunning niet voor 10 oktober 2026 verloopt (blauwe map, Information Request Reply), is uw AMKA ook tot die datum geldig.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigten die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigten die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM (DVZ, Bijkomende vragen m-status Griekenland & CGVS, p. 9, punt 90) en over een reispaspoort (groene map, doc. Grieks paspoort) beschikt, blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 10 oktober 2026 (blauwe map, Information Request Reply), is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u, gezien u over een AFM en een AMKA beschikt, toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Tot slot moet worden opgemerkt dat u nog geen vier maanden in Griekenland hebt doorgebracht als begunstigde van internationale bescherming (Eurodac Marked Record & CGVS, p. 7, punt 69). Dat getuigt geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en aldaar uw rechten te doen gelden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Palestijnse identiteitskaart, uw Palestijnse paspoort en uw geboorteakte kunnen uw identiteit staven. De kopie van uw UNRWA-registratie kan hoogstens uw band met uw gezinsleden, enkel van uw gegevens, het feit dat jullie bij UNRWA aangesloten waren en er eventueel steun van kregen staven. Voorts zijn geen van deze documenten inhoudelijk relevant voor deze motivering. Uw CV is dat ook niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 4 HANDVEST GRONDRECHTEN EU

- SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6, §3 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, DE REDELIJKE TERMIJNEIS, HET VERTROUWENSBEGINSEL EN HET RECHTSZEKERHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKEIDSBEGINSEL EN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN”.

Verzoeker stelt inzake de bestreden beslissing vooreerst:

“Een dergelijke beslissing op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 21 november 2024 en werd overgemaakt aan verweerder op 23 juni 2025. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 20 augustus 2025.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, §3, derde lid Vreemdelingenwet.

3. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat, aangezien een verzoeker om internationale bescherming een verzoek indient, er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, zeer kort.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 21 november 2024 en werd overgemaakt aan verweerder op 23 juni 2025. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 20 augustus 2025.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Ook op basis van de redelijke termijnvereiste blijkt derhalve dat verweerder niet meer over de mogelijkheid beschikt om de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft verricht (RvS 28 mei 2001, nr. 93.104).

Verzoeker mag erop vertrouwen dat, na een termijn van meer dan vijftien werkdagen, zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Het vertrouwensbeginsel houdt dan ook in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

*In eenzelfde lijn beroept verzoeker zich op het rechtszekerheidsbeginsel, dit is een uit de rechtstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid van het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, Die Keure, 2006, 315-349).*

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, gelet op uitblijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van vijftien werkdagen.

Door echter op 20 augustus 2025 alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de redelijke termijneis en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.”

Verzoeker geeft in het kader van het voorgaande tevens een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en doet gelden:

“Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Hierdoor wordt de verzoekende partij niet in kennis gesteld van de redenen waarom de wettelijke termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd. Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, §3 Vreemdelingenwet gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.”

Verzoeker vervolgt:

“De verzoeker partij merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in beginsel berust bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De bestreden beslissing bevat geen specifieke informatie over het actueel karakter van het statuut van verzoeker in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou (kunnen) beschikken.

Het kan daarom bezwaarlijk worden gesteld dat actueel of op het moment van het nemen van de bestreden beslissing zou blijken dat verzoeker nog steeds over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan bovendien niet stellen dat verzoeker de actualiteit van de bescherming die hij voorheen gekregen heeft in Griekenland niet zou betwisten. De verzoekende partij erkende enkel dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland - het land dat hij verliet - kon beschikken over een verblijfsstatuut.

Het onderzoek van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is niet afdoende. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voldoet hiermee ook niet aan zijn bewijslast.

Bovendien blijkt dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat dit onderzoek afdoende zou zijn en hieruit voortvloeit dat verzoeker op een gegeven moment in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, er minstens indicaties bestaan waaruit blijkt dat de actualiteit (aangezien moet worden aangetoond dat de verzoekende partij op dit moment beschikt over internationale bescherming in Griekenland voor de toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet) van zowel de internationale beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staan.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 4 februari 2024.

De verzoekende partij is dus sindsdien niet meer woonachtig in Griekenland. Hij heeft aldaar dus geen domicilie meer. Daarnaast kan de verkregen internationale bescherming worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten.

De verzoekende partij wijst daarbij op de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming), dewelke ook zijn voorzien in de Griekse regelgeving.

De bestreden beslissing dient hierom te worden vernietigd, zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden: met name dat de nodige informatie wordt opgevraagd bij de Griekse autoriteiten over het actueel karakter van de internationale bescherming dewelke verzoeker heeft verkregen in Griekenland en het hieraan gekoppelde verblijfsrecht.”

Verzoeker doet verder een algemene, theoretische uiteenzetting aangaande de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

“In casu wijst de verzoekende partij erop dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie.

Verzoeker lichtte, in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming, toe dat hij gedwongen werd om Griekenland te verlaten.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd. Verzoeker benadrukt de stappen hij ondernomen heeft om zijn verblijf in Griekenland op te bouwen, doch zonder succes. Hij nam hiertoe verschillende initiatieven. Desondanks slaagde verzoeker er niet in zijn leven duurzaam op te bouwen in Griekenland. De ervaringen die verzoeker had in Griekenland, onder meer als verzoeker tot internationale bescherming, zorgde ervoor dat hij geen kansen zag om zijn situatie te verbeteren. Het wordt dan ook niet verklaard welke stappen verzoeker dan nog concreet had kunnen nemen om zijn leven op te bouwen in Griekenland. Het louter stellen dat verzoeker hiertoe de “intentie” niet zou hebben gehad, quod non, is onvoldoende.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 4 februari 2024.

Verzoeker heeft sindsdien geen band of huisvesting meer in Griekenland. Derhalve kan niet worden verwacht van verzoeker dat hij, actueel, kan terugkeren naar Griekenland, temeer omdat verzoeker geen enkel aanknopingspunt meer heeft in Griekenland. Het was voor hem niet mogelijk om een menswaardig bestaan uit te bouwen in Griekenland, waardoor hij genoodzaakt was het land te verlaten. Verweerder haalt dan ook niet aan welke stappen de verzoekende partij nog meer had kunnen/moeten zetten, gelet op de toelichting die door de verzoekende partij werd verschaft over hun situatie in Griekenland tijdens het persoonlijk onderhoud.

Hoewel verzoeker formeel erkend is als vluchteling in Griekenland, blijkt uit zijn verklaringen dat hij aldaar geconfronteerd werd met systematische tekortkomingen in de uitoefening van zijn fundamentele rechten.

Daarbij is het belangrijk te benadrukken dat de heer E. (...) een jonge Palestijn afkomstig uit Gaza, in Griekenland herhaaldelijk werd geconfronteerd met extreme bestaansonzekerheid. Hoewel hij formeel internationale bescherming kreeg, werd hij na die erkenning onmiddellijk uit de opvang geplaatst en belandde hij meerdere keren op straat zonder onderdak of voedsel. Dit toont aan dat de Griekse autoriteiten er niet in slaagden hem de meest elementaire bestaansvoorwaarden te garanderen. Hij verbleef in overbevolkte en onveilige woningen met meer dan vijftien personen, werd uitgebuit in de arbeidsmarkt (een maand werken zonder loon, zonder dat de politie hem hielp), en moest verschillende keren onder onwaardige omstandigheden slapen en werken, onder meer tijdens het olijven plukken. Het feit dat hij werd bestolen en zelfs op straat werd achternagezeten illustreert bovendien dat hij niet in een veilige en stabiele leefomgeving terecht kwam.

Het Europees Hof van Justitie (arresten Ibrahim en Jawo) stelt weliswaar dat er een hoge drempel geldt om materiële deprivatie vast te stellen, maar die drempel wordt bereikt wanneer iemand door de onverschilligheid van de autoriteiten buiten zijn wil om in een toestand terecht komt waarin hij niet kan voorzien in basisbehoeften zoals onderdak, voeding, hygiëne en medische zorgen. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat dit exact het geval was: de heer E. (...) kreeg na erkenning geen degelijke toegang tot huisvesting, werd geconfronteerd met systematische werkonzekerheid en misbruik, en werd zelfs door ziekenhuizen geweigerd omwille van de taalbarrière. Dat laatste vormt een schending van zijn recht op gezondheidszorg, zoals gegarandeerd door artikel 35 van het EU-Handvest.

Bovendien blijkt uit recente rapporten (zie verder hieronder) dat statushouders in Griekenland structureel problemen ondervinden met de verlenging en toegang tot basisdocumenten (ADET, AMKA, AFM). Zonder die documenten is toegang tot gezondheidszorg, sociale bijstand en werk in de praktijk onmogelijk. Hoewel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de heer E. (...) in theorie nog een geldige vergunning zou hebben, blijkt uit de rapporten dat de administratieve procedures om vervangingsdocumenten te bekomen maanden in beslag nemen, terwijl betrokkene intussen zonder rechten en bescherming op straat kan belanden. Het Hof van Justitie heeft in Jawo benadrukt dat ook administratieve tekortkomingen die leiden tot verregaande materiële deprivatie onder de reikwijdte van artikel 4 Handvest vallen.

Daarnaast moet gewezen worden op de bijzondere kwetsbaarheid van de heer E. (...).

Zijn psychische problemen, mede ingegeven door de traumatische situatie van zijn familie in Gaza en door misbruik in Griekenland, tonen aan dat hij extra bescherming behoeft. Het EHRM heeft in arresten zoals M.S.S. t. België en Griekenland (2011) geoordeeld dat het terugsturen van een erkende vluchteling naar Griekenland schending van artikel 3 EVRM kan uitmaken, precies omdat de opvang- en integratiestructuren er tekortschieten. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wijst erop dat hij intussen contact heeft met zijn familie en zich “momenteel goed stelt”, maar miskent dat het gaat om een fragiele stabiliteit die enkel mogelijk werd in België, waar hij toegang heeft tot psychologische zorg en sociale ondersteuning. Een terugkeer naar Griekenland zou hem opnieuw blootstellen aan isolement, bestaansonzekerheid en psychische ontregeling.

Verder is van belang dat de heer E. (...), amper 23 jaar oud, in Griekenland slechts een zeer korte periode verbleef als statushouder (minder dan vier maanden). Het is onjuist om dit tegen hem te gebruiken als bewijs dat hij geen “oprechte intentie” zou hebben gehad om zich er te vestigen. Integendeel: de korte duur illustreert juist dat het hem onmogelijk werd gemaakt een menswaardig bestaan op te bouwen, aangezien hij na erkenning onmiddellijk op straat belandde en herhaaldelijk werd uitgebuit en afgewezen door instanties.

Verzoeker wijst ook op zijn actuele situatie in België. Sinds zijn aankomst heeft hij opnieuw stappen ondernomen om zich te integreren, psychologische steun te zoeken en zijn leven op te bouwen. Een terugkeer naar Griekenland zou niet alleen zijn eerder ervaren ontberingen doen herleven, maar ook de vooruitgang die hij hier maakt tenietdoen. Volgens vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet een individuele beoordeling worden gemaakt van de reële en actuele risico's. Gezien de structurele tekortkomingen in Griekenland en de persoonlijke kwetsbaarheid van de heer E. (...), kan niet worden uitgesloten dat hij bij terugkeer opnieuw in een toestand van “zeer verregaande materiële deprivatie” terecht komt, wat onverenigbaar is met menselijke waardigheid in de zin van artikel 1 Handvest.”

“Bovendien wordt de situatie van verzoeker nog meer bemoeilijkt door de administratieve grote problemen die zij zal kennen.”

Verzoeker wijst vervolgens op en doet een betoog aan de hand van algemene landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, en dit onder meer op het vlak van de toegang tot huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en sociale voorzieningen en de moeilijkheden bij het verkrijgen en het vernieuwen van documenten zoals een ADET, AFM-nummer en AMKA-nummer. Verzoeker concludeert:

“Het onderzoek van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is dan ook onzorgvuldig gevoerd. Er blijkt niet dat er (effectieve) mogelijkheden zouden zijn voor de verzoekende partij om een menswaardig leven op te bouwen in Griekenland, in tegenstelling tot hetgeen wordt aangehaald in de bestreden beslissing. Verzoeker zal, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

8. De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet zijn niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt.”

Verzoeker stelt dat er een “vermoeden van tekortkoming van de Griekse overheid” moet worden gehanteerd en tracht aan de hand van algemene landeninformatie aan te tonen dat de situatie voor begunstigden van internationale bescherming die terugkeren naar Griekenland dermate dramatisch is dat deze op zich volstaat om te besluiten dat er een risico is op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM en dat verweerder derhalve ten onrechte uitgaat van het vermoeden dat de grondrechten van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland worden gerespecteerd. Verzoeker betoogt:

“Dat in hoofddorde verzoekende partij meent dat het aan de CGVS is om aan te tonen dat de bescherming die hij in Griekenland kreeg zowel nog actueel is als effectief en efficiënt is en dat IN CONCRETO.”

Verzoeker tracht vervolgens aan te tonen dat de rechten van statushouders in Griekenland niet dezelfde zijn als deze van de Griekse bevolking. Daarbij voert hij aan de hand van algemene landeninformatie aan dat statushouders worden uitgesloten van mogelijkheden tot gezinshereniging en geeft hij aan:

“Dat verzoekende partij dan ook in dat verband een objectieve reden van ongelijke behandeling met Griekse onderdanen aantoonde.

Dat bovendien de CGVS onterecht meent dat ondanks het feit dat zij zich niet meer kan baseren op het vermoeden dat de internationaal beschermde in Griekenland gelijke rechten genieten als de lokale bevolking, het alsnog aan verzoeker is te bewijzen dat hij in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen – quod non.

Dat de CGVS dan ook de aanvraag van verzoeker op het vlak van ontvankelijkheid niet zorgvuldig onderzocht, minstens dient gesteld te worden dat de bestreden beslissing behept is met een manifeste appreciatiefout, nu een gelijke behandeling verondersteld werd, terwijl dit niet het geval is.

Dat het echter niet alleen de gelijke grondrechten zijn, die onderzocht dienen te worden, zeker niet indien deze realiteit tegengesproken wordt door verzoeker, doch ook de bestaansondersteunende maatregelen.

Overwegende bovendien dat de rechten van een genietster van internationale bescherming in Griekenland NIET gelijk zijn aan deze van de Griekse onderdanen.

Dat dit nochtans de premisse is voor de toepassing van het vertrouwensbeginsel in de asielsystemen van elke lidstaat.

Dat in casu vastgesteld dient te worden dat door de CGVS onterecht uitgegaan wordt van een gelijke behandeling en toegang tot de basisrechten.

Dat dit principe van gelijke behandeling formeel tegengesproken wordt door het laatste verslag van RSA – uitgegeven op 7 april 2025.

Dat de toestand nog erger is voor diegenen die Griekenland verlieten en terugkerende statushouders zijn, nu zij wat zij aan netwerk konden uitbouwen verloren door het tijdsverloop dat zij in het buitenland, in casu België verbleven.

Dat de CGVS door de termijnen niet na te leven die door de wetgever gesteld worden aan een onontvankelijkheidsverklaring dan ook de situatie van verzoeker verslechtert.

Dat het in die omstandigheden niet opgaat – ook al zouden de wettelijke termijnen enkel termijnen van orde zijn – quod non – om een dossier zo lang te laten liggen om het dan vervolgens alsnog onontvankelijk te verklaren.

Dat het tijdsverloop zeker zoals in casu gecombineerd met de vaststelling dat er geen aanleiding is om het vermoeden van bescherming in een andere lidstaat conform het GEAS-principe te laten spelen, maakt dat de onontvankelijkheidsbeslissing die in casu genomen werd niet gevolgd kan worden.

Dat de verzoekende partij aan de RvV als asielinstantie dan ook vraagt dat zijn verzoek ontvankelijk zou verklaard worden.

De de Commissaris die dient toe te geven dat de levensomstandigheden in Griekenland van asielzoekers en vluchtelingen als “problematisch” en “precair” kunnen aangemerkt worden, zodanig dat de toegang tot de basisvoorzieningen (huisvesting, voeding , hygiëne, medische zorgen “bemoeilijkt” kan worden in realiteit geen enkel concreet onderzoek doet van deze omstandigheden, doch probeert te vermijden te moeten toegeven dat ze wel degelijk als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd, zoals bedoel in artikel 3 van het EVRM.”

Verzoeker wijst op en citeert uit algemene landeninformatie en geeft aan:

“Dat indien de Griekse autoriteiten in gebreke blijven ondersteuning te voorzien voor statushouders, het niet opgaat aan verzoeker te verwijten geen steun gezocht te hebben, die hij toch niet kon krijgen.

(...)

Dat zelfs als het HELIOS/ programma eerstdaags zou opgestart worden, dan is het duidelijk dat de kans dat verzoeker ervan zou kunnen genieten onbestaande is.

(...).”

Verzoeker vestigt de aandacht op (informatie over) racisme en de moeilijke toegang voor statushouders tot huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs, sociale zekerheid, gezondheidszorg en Griekse documenten zoals een ADET, AFM-nummer en AMKA-nummer en doet gelden:

“Dat naast de automatische desactivatie van de AMKA na het verlopen van de termijn op de verblijfsvergunning, wordt deze volgens deze tekst OOK GEDESACTIVEERD wanneer het wettelijk verblijf in het land ONDERBROKEN wordt.

Dat voor verzoeker het absoluut niet aangetoond is dat hij een AMKA gekregen heeft, nochtans noodzakelijk voor het uitoefenen van zijn rechten op gezondheidszorg en toegang tot de arbeidsmarkt, doch bovendien is het vrijwel zeker dat deze intussen gedesactiveerd werd omdat verzoeker sinds geruime tijd GEEN LEGALE VERBLIJFSPLAATS meer heeft in Griekenland.

Dat de verwijzingen door de CGVS naar dit verslag dan ook slechts gedeeltelijk zijn, wat niet correct is.”

Verzoeker stelt verder dat de tekortkomingen te wijten zijn aan de Griekse autoriteiten. Verzoeker vervolgt:

“Dat de mogelijkheid om documenten te hernieuwen of een duplicaat te krijgen van de ADET ook onterecht optimistisch benaderd wordt door de CGVS.

Dat om zijn rechten uit te oefenen men echter zowel een ADET, een AFM als een AMKA dient te hebben.

Dat naast de automatische desactivatie van de AMKA na het verlopen van de termijn op de verblijfsvergunning wordt deze volgens deze tekst OOK GEDESACTIVEERD wanneer het wettelijk verblijf in het land ONDERBROKEN wordt.

Dat bovendien, ingeval van verlies of diefstal van het verblijfsdocument, dit ongeldig wordt zodra het verlies aangegeven wordt bij de Griekse autoriteiten , wat meteen ook gevolgen riskeert te hebben op de geldigheid van AMKA en AFM.

Dat het feit dat de tekortkomingen totaal te wijten zijn aan de Griekse autoriteiten ook bevestigd wordt door het RSA verslag van maart 2025 mbt de documenten en socio-economische rechten: cfr. hoger :

(...)

Dat bovendien verzoekende partij wil opmerken dat ingeval van terugkeer naar Griekenland het verre van zeker is dat zijn documenten nog geldig zullen zijn.

Dat de toegang van verzoeker tot zijn rechten dan ook verre van gegarandeerd is.

(...)

Overwegende dat om geen risico's te lopen om zonder verblijfsvergunning te blijven in Griekenland, men dus minstens 6 maanden voor het verstrijken van zijn ADET eigenlijk de vernieuwing ervan zou moeten vragen, dit voor verzoeker duidelijk zeer moeilijk zal zijn gedurende die periode zich staande te houden.

Dat verzoeker dan bovendien een verblijf zal moeten aantonen, wat hij evenmin heeft....

Dat verzoeker dan ook wel degelijk in elk geval met de beruchte “catch 21” geconfronteerd zal worden en verstoken zal blijven van zijn rechten.

Dat de appreciatie van de CGVS in dit verband duidelijk niet gevolgd kan worden.

Dat er tenslotte de problematiek van de kennis van de taal is.

(...).”

Verzoeker concludeert:

“We volharden dat verzoekende partij niet kan terugkeren naar Griekenland omdat de levensomstandigheden van erkende vluchtelingen, subsidiair beschermden en asielzoekers in Griekenland mensenonterend zijn, en dat de Commissaris dus de asielaanvraag van verzoekende partij in ontvankelijk verklaren moet, in overeenstemming met artikel 57/6 van de wet van 15/12/1980.

Dat verzoeker dan ook uitdrukkelijk vraagt de onontvankelijkheidsbeslissing van de CGVS teniet te doen, vast te stellen dat de bescherming waarvan hij in theorie zou moeten genieten in Griekenland niet effectief is en te stellen dat zijn verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk dient verklaard te worden.

Dat verder verzoeker vraagt dat zijn VIB eveneens gegrond zou verklaard worden en dat hem vervolgens de status van vluchteling, minstens deze van subsidiaire bescherming zou toegekend worden in België.”

Verzoeker doet vervolgens nog een uiteenzetting aangaande de wijze waarop zijn verzoek om internationale bescherming, zo dit niet onontvankelijk verklaard wordt, moet worden beoordeeld ten aanzien van zijn land en regio van herkomst. Verzoeker tracht voorts aan te tonen dat hij op grond van de verklaringen, documenten en informatie zoals opgenomen in het dossier in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofdde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te vernietigen zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden.

In subsidiaire orde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen, dan wel de subsidiaire bescherming toe te willen kennen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 24 april 2026 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Het betreft een brief van RSA van 16 januari 2026 en een brief van de Europese Commissie van 4 december 2023.

In tegenstelling met wat er in de inventaris van verzoekers aanvullende nota wordt weergegeven, betreft het echter geen medische documenten.

3.2. Verweerder legt op 17 april 2026 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoekers vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen vooreerst niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoeker met zijn voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De Raad doet in het kader van het voorliggende beroep, gericht tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij betoogt dat een aantal bepalingen en beginselen zouden zijn geschonden louter omwille van het feit dat de bestreden beslissing niet binnen de 15 werkdagen werd genomen.

Waar verzoeker in dit kader laat gelden dat verweerder niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen en hieruit afleidt dat verweerder geen toepassing meer kon of mocht maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er immers vooreerst op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109*).

Verzoeker toont, waar hij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten

worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kan verzoeker verder niet worden gevolgd waar hij poneert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van verweerder te dezen de verplichting met zich zou brengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn bepaald in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

4.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker over een internationale beschermingsstatus en een hieraan gekoppeld verblijfsrecht beschikt in Griekenland. Verzoeker verkreeg in Griekenland namelijk internationale bescherming en bekam er een ADET die nog geldig is tot 10 oktober 2026 en een Grieks vluchtelingenpaspoort dat nog geldig is tot 5 december 2028 (administratief dossier, map 'documenten'). Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en een recht op verblijf, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing aldus met recht gemotiveerd:

“Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Record; Eurodac Search Result; Information Request Reply; en de Griekse identiteitsdocumenten die u neerlegt), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling

wordt door u bevestigd (Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p. 10, vraag 23 & CGVS, p. 4, punt 28)."

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat de bestreden beslissing en het administratief dossier geen specifieke informatie zouden bevatten omtrent zijn internationale beschermingsstatus en zijn verblijfsrecht in Griekenland, mist gelet op het voorgaande namelijk kennelijk feitelijke grondslag. Waar verzoeker erop wijst dat hij Griekenland reeds geruime tijd verlaten heeft en, verwijzende naar enkele bepalingen in Richtlijn 2011/95/EU, twijfel tracht te zaaien over het feit dat hij heden in dit land nog over een internationale beschermingsstatus en een nog geldige verblijfsstatus beschikt, dient verder te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 24 van voormelde richtlijn, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar zijn. Dit is echter niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is de persoon die de status geniet te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (cf. artikel 11, 14, 16 en 19 van de voormelde richtlijn; artikelen waarnaar verzoeker *nota bene* zelf verwijst in het voorliggende verzoekschrift en die Griekenland als lidstaat van de EU dient te respecteren). Verzoeker toont *in casu* geheel niet aan dat één van de beperkte, uitzonderlijke omstandigheden, vermeld in de aangehaalde artikelen in de Kwalificatierichtlijn, vervuld of voorhanden zouden zijn. Evenmin toont hij aan dat zijn internationale beschermingsstatus daadwerkelijk zou dreigen te worden of zou zijn opgehouden, beëindigd, herroepen of ingetrokken. Waar hij twijfel tracht te zaaien over het feit dat hij heden nog over een internationale beschermingsstatus en een nog geldig verblijfsstatuut beschikt in Griekenland, dient aldus te worden vastgesteld dat verzoeker niet één concreet element of argument aanreikt waaruit blijkt en bijgevolg in het geheel niet aantoonbaar is dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten en dat zijn verblijfsstatus aldaar niet meer geldig zou zijn. Bijgevolg dient, aangezien er geen elementen voorliggen die toelaten te twifelen aan de geldigheid van verzoekers status als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en van verzoekers Griekse verblijfsstatus, te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en een nog geldig verblijfsrecht, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *"gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn"* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

"83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkt zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of

vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Dient in het licht van het voorgaande te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota en op grond van het geheel van de in deze nota aangehaalde en in het dossier opgenomen landeninformatie omtrent de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geheel terecht aangeeft:

“Verweerder is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken. Uit onderstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een beperkt aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming.

Administratieve situatie

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigten met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335> ; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.” Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal

alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in verzoekers geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst verweerder erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens bovenstaande informatie, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid. Verweerder benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigten dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de

complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegaan.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf ; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Verweerder wijst erop dat uit de informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Uit bijkomend onderzoek (COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail, van 13 februari 2026, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-activation-de-lamka-et-acces-au-marche-du-travail>) blijkt dat een AMKA.-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem, doch dit géénszins over een actief AMKA-nummer moet gaan. Het Griekse ministerie

erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Uit de bijgebrachte bronnen blijkt niet dat om legaal te kunnen werken in Griekenland, een actieve AMKA nodig is (zie naar analogie, arrest nr. 340544 van 5 februari 2026, p. 19).

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat begunstigden naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA van 31 maart 2026 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_grece_acces_aux_soins_de_sante_et_detention_dun_amka_20260331.pdf).

Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Verweerder is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse administratieve rechtbanken, hebben in talrijke uitspraken geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem. In deze rechtspraak wordt geduid dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden in Griekenland, ook voor gezinnen met minderjarige kinderen, niet voldoende is om te oordelen dat er sprake zou zijn van een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoekers moeten aantonen dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu. Deze arresten herinneren eraan dat de Europese jurisprudentie een bijzonder extreme drempel van armoede oplegt om te kunnen spreken van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Verweerder is derhalve van mening dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Verweerder besluit dan ook dat de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn, en de bewijslast terzake onverkort bij hem berust, waar uit de bestreden beslissing genoegzaam kan blijken dat verzoekende partij niet tegemoetkomt aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en daaraan verbonden cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Europees Hof van Justitie".

Wat betreft het AMA nummer (*National Insurance Number*) kan bijkomend worden opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in ERGANI om de AMKA te activeren. Nergens uit de voorliggende informatie kan afgeleid worden dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA. Zij het hierbij nog opgemerkt dat waar in de brief van RSA (d.d. 16/01/2026) gesteld wordt dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, deze stelling blijkt te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023 (eveneens bijgebracht door verzoekende partij), dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 (in werking sinds 1 april 2024). Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, hetgeen thans wel het geval is.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan het voorgaande. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoeker in zijn aanvullende nota verwijst naar een aantal stukken die niet bij deze aanvullende nota zijn gevoegd (zoals een schrijven van Griekse ngo's). Daarnaast blijkt dat verzoeker veelvuldig verwijst naar en kritiek uit op informatie die door verweerder niet wordt neergelegd en niet bij verweerders aanvullende nota wordt gevoegd, die evenmin in het dossier is opgenomen en die niet ter ondersteuning van de beoordeling van de Raad wordt gebruikt. De Raad onderstreept, waar verzoeker een uitgebreid betoog voert omtrent de situatie en administratieve besommeringen voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, hoe dan ook dat in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming met deze elementen rekening gehouden wordt en erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in diens aanvullende nota, in het geheel niet kan worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland (onder meer op het vlak van de (gelijke) toegang tot de nodige bescherming, documenten, huisvesting, arbeidsmarkt, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt er *in casu* echter hoegenaamd niet in om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zou riskeren te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij als begunstigde van internationale bescherming niet in staat was of is om zichzelf toegang te verschaffen tot officiële documenten en, via deze documenten, tot de nodige bescherming, huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen; laat staan dat hij zou aantonen dat hij daardoor, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam in of bij een terugkeer naar Griekenland zou riskeren terecht te komen in een situatie van een zeer verregaande materiële deprivatie, zoals hoger omschreven.

In dit kader dient vooreerst te worden herhaald dat verzoeker, zoals reeds hoger bleek, in Griekenland internationale bescherming verzocht en bekam en zichzelf in het bezit wist te stellen van een ADET die nog geldig is tot 10 oktober 2026 en een Grieks vluchtelingenpaspoort dat nog geldig is tot 5 december 2028 (administratief dossier, map 'documenten'). Daarnaast bekam verzoeker er blijkens de terechtte vaststellingen die dienaangaande worden gedaan in de bestreden beslissing een AFM nummer en een

AMKA nummer. Deze status, documenten en nummers worden bekomen na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures. Verzoeker toonde zich aldus in staat om zijn weg naar zulke procedures te vinden en deze procedures ook te doorlopen.

Verzoeker toont, gezien de geldigheidsdatum op zijn ADET nog lang niet overschreden is en hij aldus een wettig verblijfsrecht geniet in Griekenland, verder geenszins aan dat zijn AFM nummer en/of zijn AMKA nummer zou(den) zijn gedeactiveerd. Evenmin toont hij aan dat hij geen duplicaat, vernieuwing en/of verlenging van zijn verblijfsdocumenten had of zou kunnen bekomen. In dit kader wordt in de bestreden beslissing, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, namelijk op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“U beschikte in Griekenland over een ADET, AFM en AMKA die u toegang gaven tot de nodige diensten, inclusief (psycho-) medische zorg (DVZ, Bijkomende vragen m-status Griekenland & CGVS, p. 9, punt 90). U beweert bepaalde Griekse documenten vernietigd te hebben bij aankomst in België (CGVS, p. 11, punt 118 & DVZ, verklaring DVZ, p. 10, vraag 23).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier (blauwe map, Information Request Reply) duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus aldus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Gezien uw

verblijfsvergunning niet voor 10 oktober 2026 verloopt (blauwe map, Information Request Reply), is uw AMKA ook tot die datum geldig.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigten die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigten die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM (DVZ, Bijkomende vragen m-status Griekenland & CGVS, p. 9, punt 90) en over een reispaspoort (groene map, doc. Grieks paspoort) beschikt, blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 10 oktober 2026 (blauwe map, Information Request Reply), is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u, gezien u over een AFM en een AMKA beschikt, toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Vooreerst kan worden opgemerkt dat het vermeende vernietigen of verlies van zijn papieren ADET en vluchtelingenpaspoort een blote bewering betreft, die niet zonder meer kan worden geloofd. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker de beweerde vernietiging van deze documenten niet staft aan de hand van enig begin van bewijs. Ook kan niet worden ingezien waarom verzoeker dermate belangrijke documenten zou vernietigen. Zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn papieren ADET, *quod non*, dan nog dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoeker hoegenaamd niet aantoont of aannemelijk maakt dat of om welke reden(en) hij (mogelijks) geen duplicaat, hernieuwing of verlenging zou kunnen bekomen van zijn ADET. Uit de beschikbare landeninformatie kan, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, immers geenszins worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat terugkeren naar Griekenland en die nog wel in het bezit zijn van een geldige ADET in Griekenland doch niet meer over een gedrukte versie daarvan beschikken in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om van deze ADET een duplicaat te bekomen of deze te laten vernieuwen. Vooral personen die niet of niet langer in het bezit zijn van een geldige ADET riskeren omwille van de vertragingen in de procedures ter zake mogelijke problemen. Zoals reeds hoger bleek, is verzoekers ADET echter nog geldig tot 10 oktober 2026 en beschikt verzoeker daarnaast over een Grieks vluchtelingenpaspoort dat nog geldig is tot 5 december 2028, een AFM nummer en een AMKA nummer. Aldus beschikt verzoeker wel over de nodige geldige verblijfsdocumenten voor Griekenland. Verzoeker toont niet aan dat hij in de onmogelijkheid was of is om tijdig een duplicaat en een verlenging van zijn ADET aan te vragen en te bekomen. Waar uit de voorliggende informatie blijkt dat het bekomen van een duplicaat en ook een eventuele latere hernieuwing of verlenging van een ADET gepaard kunnen gaan met een wachttijd, dient namelijk te worden herhaald dat verzoeker nog tot 10 oktober 2026 over een geldige verblijfsstatus, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer beschikt. Bovendien kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op de heden voorliggende landeninformatie waarvan hij duidelijk kennis heeft, wist en weet welke de te volgen stappen en procedure zijn om een duplicaat en een verlenging van zijn ADET te bekomen. De Raad wijst er in dit kader op dat de procedure voor de verlenging van de ADET door verzoeker overigens reeds vanuit het buitenland kan en kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhaken van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat "the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") ("Country Report. Greece. Update on 2024" gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18

september 2025, p. 236). Dit stelt de begunstigde van internationale bescherming in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen. Er mocht en mag in het licht van de beschikbare informatie van verzoeker bijgevolg verwacht worden dat hij zelf tijdig de nodige stappen zou hebben ondernomen of zou ondernemen om zijn ADET te verlengen en het was en is aan verzoeker om zulks te doen. Zo er toch sprake zou kunnen zijn van een beperkte wachttijd die de geldigheidsduur van verzoekers ADET zou overschrijden, kan verder dienstig worden verwezen naar de hieronder gedane vaststellingen met betrekking tot verzoekers zelfredzaamheid. Omwille van deze vaststellingen, kan worden aangenomen dat verzoeker, zo hij bij een procedure om een duplicaat van zijn ADET te bekomen of zijn ADET te hernieuwen of te verlengen geconfronteerd zou riskeren te worden met vertragingen, een eventuele, beperkte wachtp periode kan overbruggen en dat verzoeker, indien hij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat aangenomen kan worden dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zichzelf (opnieuw) toegang kan verschaffen tot de rechten die aan zijn status als begunstigde van internationale bescherming zijn verbonden.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen, zoals onder meer geciteerd in de bestreden beslissing en het voorliggende verzoekschrift, blijkt verder duidelijk dat verzoeker, ondanks dat hij gedurende zijn verblijf in Griekenland te kampen kreeg met bepaalde moeilijkheden, voldoende zelfredzaamheid tentoonspreidde en dat hij zich niet bevond en er geen concrete indicaties zijn dat hij zich bij een terugkeer naar dit land zou bevinden in een situatie die aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en de cumulatieve voorwaarden, zoals hierboven omschreven, voldoet. Verzoeker toont niet aan dat hij in het verleden in Griekenland door de onverschilligheid van de aldaar aanwezige autoriteiten en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, door omstandigheden buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes, terecht zou zijn gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over onderdak, en die negatieve gevolgen zou hebben gehad voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling brachten die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties die erop wijzen dat zulks bij een terugkeer wel het geval zou zijn. Voorts toont verzoeker niet aan dat, zo hij toch in zulke omstandigheden zou riskeren terecht te komen, hij zijn rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden indien hij daartoe een ernstige en aanhoudende poging zou ondernemen.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, namelijk op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – de leefomstandigheden in het opvangcentrum te Kos waren niet goed (CGVS, p. 5, punt 38-47) - moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden

vastgesteld dat u, bijvoorbeeld wat betreft werkgelegenheid, toegang tot gezondheidszorg en integratie, hiertoe eerder beperkte (CGVS, p. 9, punt 91-100) stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Het CGVS stelt uiteindelijk vast dat u in Griekenland: opgevangen werd gedurende uw asielprocedure (CGVS, p. 5, punt 38-41); in drie verschillende woningen als medehuuder hebt gewoond (CGVS, p. 7, punt 73), vier jobs hebt gehad (CGVS, p. 7, punt 72); op vrienden kon rekenen, onder andere om geld te lenen (CGVS, p. 5, punt 48; p. 6, punt 51; p. 7, punt 63; p. 10, punt 107); in een interimkantoor terecht kon en voor een job kon solliciteren (CGVS, p. 9, punt 99-100); iemand kende die u de taal leerde (CGVS, p. 9, punt 92). Het CGVS kan uit bovenstaande verklaringen geenszins afleiden dat u in Griekenland terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de psychologische moeilijkheden die u in Griekenland zou hebben gehad (CGVS, p. 9, punt 94 en 96), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). U verklaart dat uw psychologische problemen te wijten waren aan de omstandigheden van uw familieleden in Gaza. Hun huis werd in die periode vernield en u kon hen twee maanden niet contacteren. Bovendien was u toen net opgelicht door een werkgever die u na een maand werken niet betaald had (CGVS, p. 9, punt 98). Door al die gebeurtenissen kwam u onder grote druk te staan (CGVS, p. 9, punt 94, 96 en 98). Het betreft specifieke gebeurtenissen die zich allemaal samen in een welbepaalde periode hebben afgespeeld en u een gevoel van druk bezorgden. Intussen verklaart u wel contact te hebben met uw familie (CGVS, p. 4, punt 27) en – hoewel u ook hier wacht op een afspraak bij een psycholoog – verklaart u het momenteel goed te stellen (CGVS, p. 9, punt 97). U legt bovendien geen attesten neer die (ernstige) psychologische problemen staven. Het CGVS kan aldus niet concluderen dat uw aangehaalde kwetsbaarheid een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen die u in de onmogelijkheid stelt in Griekenland een leven uit te bouwen.

Waar u stelde dat u in Griekenland naar het ziekenhuis ging voor een dermatologisch probleem en om een oplossing te vinden voor uw aan druk te wijten psychologische problemen, maar niet geholpen werd omdat u geen Grieks sprak (CGVS, p. 9, punt 94 en 96), wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u (zie ook lager).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

(...)

Tot slot moet worden opgemerkt dat u nog geen vier maanden in Griekenland hebt doorgebracht als begunstigde van internationale bescherming (Eurodac Marked Record & CGVS, p. 7, punt 69). Dat getuigt geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en aldaar uw rechten te doen gelden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door zijn eerder afgelegde verklaringen eenvoudigweg te herhalen en de gevolgtrekkingen die het CGVS hieraan verbindt boudweg te ontkennen, ontkracht verzoeker de voormelde motieven immers op generlei wijze.

Waar verzoeker opnieuw tracht te laten uitschijnen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen, en dit omwille van het feit dat hij met psychische problemen zou kampen, dient te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden gevolgd. Verzoeker legt immers geen enkel medisch of ander

attest neer waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid en toont bijgevolg in het geheel niet aan dat hij met dermate ernstige psychische problemen zou kampen dat deze problemen in zijn hoofd een verhoogde kwetsbaarheid met zich zouden brengen. Zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker met psychische problemen zou kampen, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing terecht gesteld wordt en gelet op de beschikbare landeninformatie en de reeds hoger gedane vaststellingen aangenomen dient te worden dat verzoeker zich in dit kader toegang kan verschaffen tot de nodige gezondheidszorg in Griekenland.

Verder blijkt uit het gegeven dat verzoeker Griekenland reeds enkele maanden nadat hij aldaar een internationale beschermingsstatus bekwam verliet, dit in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, wel degelijk dat hij geen oprechte intentie had om aldaar een duurzaam bestaan uit te bouwen en zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar te doen gelden. Dit geldt nog des te meer nu uit de terecht vaststellingen zoals gedaan in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker daartoe in het verleden eerder beperkte stappen heeft gezet.

Uit het geheel van verzoekers voormelde verklaringen en de voorgaande, op basis en inzake deze verklaringen gedane vaststellingen, alsmede uit het feit dat verzoeker zich in België kennelijk wel wist te integreren en daarop in het onderhavige verzoekschrift uitdrukkelijk de nadruk vestigt, blijkt verder duidelijk en genoegzaam dat verzoeker, een jonge, gezonde en volwassen man, voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoeker, die over de nodige zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen beschikt, niet mogelijk zou zijn.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de hulp en ondersteuning van de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofd en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status.

Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofdte van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, gezinshereniging in theorie mogelijk is, doch het in de praktijk wordt belemmerd en/of zelfs onmogelijk wordt (gemaakt), toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoeker, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot ook geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

4.7. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar en betoog inzake de toestand in en zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land en regio van herkomst verder niet dienstig.

4.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT